

El 19 de febrer, 6 hores per Can Zam. Música, animació, pallassos, contacontes, exposicions... I calçotada, a les 14 h. Organitza la Plataforma en Defensa de la Serra de Marina, el Riu i Can Zam.

L'Ajuntament es va comprometre a tenir una orde-nança de participació de les entitats als mitjans de comunicació per a gener de 2005. Som al febrer del 2006 i encara l'estem esperant.

Mobilització internacional contra la guerra i el Guantánamo global. El dia 17 de març hi ha convocades accions locals i, a l'endemà, manifestació a totes les ciutats.

Un nou gratacels per a la ciutat. L'Ajuntament, amant de les simetries, vol fer un altre gratacels davant la Joia de la Corona. Per quan un Parc Europa del riu a la plaça del Relletge?

Cada miécoles a las 20 h, concentració en las puertas de Seat Badosa en protesta por las antenas de telefonía móvil que quiere colocar en el tejado y que no cumplen la normativa actual.

infograma

N. 43, FEBRER DE 2006

OPINA, INFORMA, MEDITA, REFLEXIONA, PROPOSA, RECOMANA

Genealogia d'un desastre

Com tots ja sabeu, el passat 12 de gener, a les 6.30 de la matinada es va produir una explosió, a l'alçada dels números 64 a 68 de la Rambla del Fondo. Aquest fet va provocar la mort de dues persones i ferides molt greus a 9 persones més, així com la pèrdua de les vivendes de 16 famílies.

L'explosió es va produir una hora i mitja més tard que algú avisés de la forta olor de gas que hi havia al carrer, i va agafar d'imprevist tots els veïns, als quals no es va permetre que abandonessin les vivendes, amb les conseqüències personals ja esmentades. En un primer moment feia la sensació que les autoritats polítiques estaven més preocupades de treure's del damunt la responsabilitat, que de conscienciar de la gravetat d'aquella situació, ja que les primeres declaracions, tant de l'alcalde Bartomeu Muñoz com del president Pasqual Maragall, van anar encaminades a aclarir que l'explosió no tenia res a veure amb les obres del metro (imaginem que per esborrar qualsevol paral·lelisme amb el desastre del Carmel), així com les declaracions de la consellera Montserrat Tura, explicant que el "protocol" d'actuació s'havia complert.

Aquesta explosió ha estat un cop per tots nosaltres, ja que la família més afectada ens és molt propera i participa dels moviments socials colomencs dels quals formem part, ja que va provocar la mort d'una de les germanes de l'Aleix (la Sònia) i ferides molt greus a la Puri (la seva mare). La proximitat

ens ha abocat a activar la nostra solidaritat vers aquesta família, cosa que no s'hauria provocat de no tocar-nos tan a prop, reacció comprensible i humana. Però malgrat aquesta proximitat hem d'allunyar-nos una mica del tema per observar-lo des de fora i comprendre globalment què cony està passant, perquè el cas de Santa Coloma no és un cas aïllat, sinó que portem ja uns quants accidents i desgràcies no tan naturals com volen fer-nos creure.

La prioritat absoluta sempre ha de ser la seguretat de les persones. No diem que hi hagi intencions macabres, però és lleig dir que el protocol s'ha complert, quan han mort dues persones després d'una hora i mitja d'haver efectuat l'avís d'una fuga de gas. Perquè si s'ha actuat tal com marca el protocol és que potser no està ben fet o no preveu algunes situacions que es poden produir (tal com demostren els fets), i aquí les responsabilitats són de les institucions públiques (conselleria d'interior, generalitat...) i de les persones que les dirigeixen. Recordem que el divendres 13, *El Periódico de Catalunya*, publica en portada que "...l'edifici destruït no va ser evacuat per un error en l'avaluació del risc...". En paraules de la mateixa consellera, si haguessin sabut la concentració de gas que hi havia sota terra, no haurien desallotjat un edifici sinó el barri sencer. Demanem com a ciutadans saber quins canvis es produiran en el protocol d'actuació, perquè alguna cosa ha fallat.

Però no oblidem que, en aquests tipus de desastres, intervenen empreses de serveis privades i privatitzades que de vegades donen més importància als seus interessos que a la seguretat pública (de ciutadans i de treballadors). Així tots hauríem de ser coneixedors que un treballador qualificat costa més diners que un de no qualificat (sous, formació...) i que, sovint, per no dir sempre, aquestes empreses recorren a subcontractar-ne unes altres (en el cas de Gas Natural tenen subcontractats serveis de reparacions a una altra empresa anomenada Cobra), i que com a empreses privades la seva raó de ser és el benefici i el lucre, mal que ens pesi.

Si encara algú tingués cap dubte analitzem..., quin ha estat el comportament de la màxima empresa implicada en l'accident (Gas Natural)? Segons el mateix alcalde de Santa Coloma, cap directiu de l'empresa s'havia posat en contacte ni amb ell ni amb els afectats, fins al dilluns 16 de gener a les 16 hores (4 dies després), motiu pel qual l'autoritat municipal se sentia dolguda. Fins el 18 de gener, que va declarar a diferents mitjans de comunicació Antoni Peris (director de Transport de Gas), la companyia no va realitzar cap declaració pública per boca d'algun dels seus directius, a banda dels comunicats escrits. I més arguments, perquè en els primers moments del sinistre la companyia va fer comunicats, d'una manera massa fresca, en què assegurava que l'origen

de la fuga de gas havia estat provocada per una fuga d'aigua, aspecte desmentit ràpidament per Aigües de Barcelona. També la companyia va mostrar la seva cara més aspra, quan el dilluns 16 de gener el propietari de la Cerveseria 1+1 del núm. 64 de Rambla de Fondo, afectada per l'explosió, va trucar a la companyia per donar-se de baixa del servei de gas: el van informar telefònicament que això era impossible si no abonava al comptat el valor del finançament a què estava subjecta la instal·lació del servei. Per tant l'atenció de l'empresa vers els afectats ha estat nul·la i completament oposada a la sensibilitat i delicadesa que mereixen accidents de tal magnitud.

Si alguna cosa positiva hi ha és que almenys per una vegada ha quedat palès el tarannà d'aquestes empreses

El dimecres 18 de gener, la investigació, portada a terme per la policia científica, aclareix que la fuga de gas es pot haver produït per un forat trobat en una canonada de gas (possiblement provocada per un pic). En aquest moment de la investigació, l'Ajuntament informa que només s'han donat dos permisos d'obres en aquella zona, i que els dos han estat demanats per Gas Natural. No obstant això, l'empresa desvincula aquestes obres de la fuga. Estarem al cas dels motius del desastre.

Ricard

La lluita per Can Zam aconsegueix bona part dels seus objectius

El Consell de Ciutat de l'11 de febrer va tancar el debat organitzat per l'Ajuntament sobre el futur de Can Zam, i ho va fer amb l'exposició pels Serveis Territorials d'un projecte que, afegint-hi alguna millora, és idèntic al presentat fa tres mesos, a l'inici del debat.

Com a punts positius, el projecte planteja soterrar el vial, la integritat dels jardins de Moragues, la construcció d'habitatges per als afectats del Pilar i Can Zam molt a prop del parc però fora _a l'altra banda de l'avinguda Francesc Macià_ i el compromís de millorar la qualitat i frondositat de tot el parc. Aquest passarà de les 10 hectàrees actuals a tenir-ne 17. A més, la ciutat guanya unes pistes d'atletisme i dos camps de futbol millors que els actuals, així com un poliesportiu.

Com a punts negatius, la voluntat de l'Ajuntament de reservar quasi 2 hectàrees de parc per a no sabem quins futurs equipaments metropolitans provoca que el poliesportiu i la nova pista d'atletisme vagin a una zona que, si no, hauria estat també parc. Preocupa també que l'Ajuntament no vulgui concedir als afectats un habitatge en propietat, com es mereixen en justícia, i que prevegi allargar el termini d'execució del nou parc fins ben bé el 2013. Per últim, els Serveis Territorials no han volgut revelar tampoc l'ús que pensen donar al petit equipament previst al costat de la Damm: serà

un centre de recursos ambientals, com demana la Plataforma, o un restaurant per a bodes i bateigs, com han deixat anar des de l'Ajuntament?

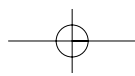
En conjunt, i malgrat les insuficiències assenyalades, el projecte s'assembla força al defensat per la Plataforma i suposa una clara victòria de la mobilització ciutadana. Ara caldrà intentar millorar-lo tant com encara es pugui i vetllar perquè l'Ajuntament l'executi més aviat, obri un procés participatiu per dissenyar el futur parc i no acabi canviant de plans, com ja ens té acostumats (recordem el canvi d'usos del solar de la Pallaresa i ara recentment als jutjats del Riu Nord).

Mentrestant, una setmana abans del Consell de Ciutat, l'alcalde es despenjava enviant una carta a les persones que havien signat per Can Zam. L'escrit conté falsedats, atribueix injustificadament el projecte actual a la voluntat del seu partit i destil·la un to ofensiu tant cap a la Plataforma (a qui acusa de mentidera) com cap als firmants (que deixa com babaus per "deixar-se enganjar").

La carta va sortir directament d'Alcaldia; molts regidors socialistes ni la coneixien, per no parlar

ja dels d'ICV-EUiA i CiU, amb qui governen. L'alcalde juga brut quan, seguint interessos personals i partidistes, utilitza els recursos municipals per enviar la seva propaganda. Però li serveix de poc; és veritat que amb la seva missiva ha intimidat algun veí, que ja no firmarà mai més res, però davant la immensa majoria ha quedat retratat per sempre.

Jordi Garcia

Nueva zona verde en el centro

Sí. Nos hubiera gustado decirlo, pero no es así. Y es verdad que estaba programada la ubicación de una zona verde tras el derribo de dos viviendas en el cruce de las calles Pare Benet y Ciutadella, en el distrito centro de Santa Coloma. Zona verde que venía a cumplir las promesas de "esponjamiento" y "sostenibilidad" de la ciudad a través de pequeñas zonas (mezcla de jardines y cemento llamadas "plazas duras").

Pero por enésima vez los planes cambian, se alteran los mapas y las prioridades, y los partidos políticos hacen gala de su "donde dije digo, digo Diego" o, lo que es lo mismo, mi palabra vale tanto como la suma de mi campaña electoral menos la suma de mis acciones de gobierno.

Cambian los planes, y la deseada zona verde se convierte, por arte de chistera consistorial, en una nueva edificación. Y aquí surgen unas cuantas preguntas: ¿Esta zona verde era un terreno público o no? Creemos que debía serlo, porque no conocemos muchos casos de donaciones privadas de jardines en nuestra ciudad. ¿Lo que se construirá es un edificio público? Creemos que no, porque no hay ningún anuncio de construcción de nuevos equipamientos en el lugar. ¿Será, pues, un edificio privado en lo que antes iba a ser una zona pública y verde? En ese caso ¿qué gana globalmente la ciudad y que ganan localmente los vecinos del distrito y de las calles colindantes? Creemos que nada, excepto presión demográfica, más coches, más basuras, menos espacio para los peatones y nin-

guna zona de recreo para niños y niñas al final de una calle estrecha y con poca luz dominada por los coches.

Con esta edificación se avanza en el diseño de una Santa Coloma sin zonas de recreo de proximidad, obligando a las familias a realizar una verdadera diáspora cada vez que quieren "dar un poco de aire" a sus hijos. Son actuaciones que no dan luz a los espacios ya saturados por el ladrillo y el cemento.

Las pequeñas modificaciones de los Planes Generales se desarrollan poco a poco en los distritos de Santa Coloma, va cambiando el paisaje mientras se pierden los pocos terrenos públicos que quedan en favor de pisos que no podrán comprar la mayoría de los colomenses. En vez de esponjarse la población, se atrae nueva población presionada a su vez por los precios de Barcelona, lo que al final obliga a los jóvenes de Santa Coloma a buscar pisos y vida en el tercer cinturón o más allá. Parecería que el ayuntamiento se avergüenza de sus ciudadanos y los expulsa por la vía de los precios.

Estamos seguros de que hay otras formas de hacer urbanismo, otras formas de conjugar las necesidades de la ciudad con las de sus habitantes, de cambiar el gris del cemento por un poco más de verde. Pero este alcalde no se entera de que la sostenibilidad no es un gasto, sino una inversión en la salud comunitaria. Si Santa Coloma va a más, los colomenses ya no cabemos.

César

Racisme institucional

Tots sabem que a la nostra ciutat hi ha moltes mancances, que la nostra societat és plena de problemes i que hem rebut una educació que ens fa tenir, i haver de superar, prejudicis cap a les persones que vénen de fora.

Quan ens enfrontem a aquesta mena de "malalties" socials, com ho són la xenofòbia i el racisme, som conscients que l'educació és un treball fonamental en la construcció de la societat del futur i també que és un camí que ha d'avançar lentament i progressiva cap a la justícia social, en un entorn obert i tolerant.

Ara bé, a més d'aquesta tasca col·lectiva, hem de vigilar el paper que hi juguen les administracions ja que el seu discurs sol ser contradictori, ambigu i, per què no?, hipòcrita.

Per una banda, ens parlen de multiculturalitat, de tolerància i d'enriquiment social, mentre que, per l'altra, creen lleis, com la d'estrangeria, que vulneren frontalment els drets humans de les persones immigrades. Com s'entenen, si no, els morts a les tanques de Ceuta i Melilla?

I no es conformen amb això, sinó que, molt sovint, des de les administracions s'actua directament contra aquestes persones, de manera que contribueixen a la seva criminalització i carreguen de raó al racisme que regna als nostres barris.

Exemples ben clars d'aquest racisme institucional els trobem amb el tractament que reben les mesquites, on les administracions locals de Santa Coloma i Badalona no han dubtat a posar-se de costat d'aquells veïns racistes que es neguen a acollir aquests locals a prop de casa seva. També s'ha tirat endavant amb el control dels locutoris, aduint que n'hi ha molts (jo em pregunto: no hi ha moltes oficines bancàries a la ciutat?, diria que moltes més que locutoris. Això no s'ho planteja l'administració). Al meu parer, els locutoris són punts de trobada d'immigrants i això és suficient per als ajuntaments per dur a terme controls més durs que amb altres establiments de la ciutat.

I podríem continuar amb la repressió poli-

cial que pateixen els nouvinguts a la ciutat. La presència continuada de policia demanant papers a les estacions de metro, els maltractament que pateixen sovint, etc., fins a arribar a la mort de Farid Bendaud, el maig de 2004, quan un mossos d'esquadra li disparà un tret al clatell.

D'uns anys ençà, però, anem veient una altra forma de manifestació del racisme institucional. La veiem en l'aplicació sense escrúpols de la lluita contra el terrorisme del ministeri de justícia (li haurien de canviar el nom?). A Santa Coloma ja la vam viure l'estiu passat, quan van detenir, amb indicis més aviat febles, més de vint persones a les quals van aplicar la llei antiterrorista i a les quals van haver de deixar anar al cap d'un parell de dies per manca de proves.

No era la primera vegada que es donava un cas d'aquests. Ja va començar amb l'*escamot Dixan*, i ha continuat ara fa poc amb la detenció d'Ossama Taatou a Badalona, entre altres persones. Són actuacions judicials on es menysprea el dret de presumpció d'innocència i la víctima de les quals és la comunitat magribina, que veu com se la criminalitza tant per part dels tribunals, com d'alguns partits polítics i mitjans de comunicació.

Pel que fa als mitjans, no dubten a culpabilitzar els detinguts abans que se'ls jutgi, com passa amb *El mirall* d'aquest mes de gener, on es parla d'"el terrorista detingut", referint-se a una persona que encara no ha estat jutjada, i adjunta en la mateixa plana una columna sobre la delinqüència a la ciutat, sempre referint-se a actuacions relacionades amb la immigració. De la mateixa manera, no dubten a publicar la foto del detingut a la portada.

És a dir, hi ha un llarg camí endavant per tal d'eradicar el racisme social, però no hem de perdre de vista les institucions i els mitjans, en gran part responsables de molts dels brots xenòfobs i racistes que estem vivint a la ciutat.

Carme

- ➔ Consumeix alimentació sana, pagada a preus justos
- ➔ Participa en tallers, xerrades i altres activitats de conscienciació ecològica, comerç just i consum responsable

Cooperativa de consum El Cabàs (ARA!)

Ateneu Popular Julia Romera
C/ Santa Rosa, 18 (Riu Nord)

Lokal Social Krida
C/ Sicília, 97 (Fondo)

Carrer Major

Carrer Major, 13
Telèfon 93 385 58 42
Sta. Coloma de Gramenet
carrermajor@infonegoci.com

No te'l perdís!

Can Zam,
parc verd i frondós!

Adéu a les Cases Barates

Pels que no coneixen les "cases barates" de Bon Pastor, just davant de Santa Coloma, us recomano visitar-les aviat, aprofitant que encara no han començat a enderrocar-les. La demolició completa, la desaparició total de les 783 "cases barates", trigarà deu anys a completar-se; tot i això, ja a partir d'aquest any, el barri viurà una transformació radical. Fa pocs mesos van acabar de construir-se els primers blocs de pisos on seran real·lotjades les persones de les primeres cases que enderrocaran. Els empleats del Patronat Municipal de l'Habitatge, després d'inaugurar els edificis, van fer visitar els pisos als seus futurs habitants; sembla que, després de visitar-los, alguns es van penedir d'haver votat a favor del Pla de Remodelació. Els pisos són "moderns", però mal fets: el balcó és quasi imperceptible, els espais són estrets i tenen una distribució molt incòmoda, "innovadora" només per qui no haurà de viure-hi. Però ara, previsiblement, no hi ha tornada enrere.

Tothom sabia que les "cases barates" anaven a terra; ja fa molt de temps que es van enderrocar les de Baró de Viver, el barri veí i bessó de Bon Pastor, una mica més amunt remuntant el Besòs. Els habitants de les antigues cases de Baró estan força contents amb els seus pisos. Són pocs els qui enyoren les cases barates. Per què a Bon Pastor hauria de ser diferent? Estem vivint una època de canvis urbanístics radicals; tot allò vell és enderrocat, i sobretot entre els que han viscut en cases antigues, constantment arreglant desperfectes, n'hi ha molts que volen un pis "de primera mà": modern, amb ascensor, aïllament tèrmic, i cuina de vitroceràmica. Però no tothom pensa igual; així és que, arran de la Remodelació de Bon Pastor s'ha desencadenat ja fa dos o tres anys una forta polèmica entre els veïns, que més d'un cop ha esclatat en conflictes oberts; i que ara ha arribat als tribunals. Anem a veure quins són els punts centrals del problema.

Primer punt: hi ha molta gent que no vol que s'enderroquin les cases. Durant els últims vint anys (després de la remodelació de Baró de Viver) molts dels habitants de Bon Pastor han vist millorar les seves condicions econòmiques; pagant lloguers antics, han pogut estalviar i arreglar-se les cases barates, que arriben a la remodelació en estat infinitament millor que les de Baró. Hi ha molt poques cases

que estan "com abans"; gairebé tothom ha reformat, o fent un lavabo nou, o posant pladur per la humitat, o fent-se una "remunta" (un petit segon pis per afegir espai a la casa). Un senyor gran ens va dir, de la seva casa barata, "de barata no en té res; perquè a mi m'ha costat 5 milions reformar-la". Aquests 5 milions ningú els hi tornarà; el Patronat ofereix el mateix a tothom: a qui encara té la casa com estava al 1929, i a qui hi ha invertit temps i diners.

Segon punt: fins i tot entre aquells que es conformen que tirin les cases, gairebé ningú està satisfet amb les condicions econòmiques del Pla de Remodelació. Tothom és conscient que el Patronat remodela Bon Pastor no per l'interès dels seus habitants sinó per l'interès propi: per tal de poder construir en el mateix terreny molts més habitatges, almenys 300 pisos "excedents". Per això se suposa que per als habitants del barri aquest canvi no hauria de representar un perjudici econòmic, ja que hi perdran les cases. Però no: aprofitant-se del canvi, el Patronat pretén invalidar tots els contractes antics "posant-los al dia" amb la LAU, és a dir augmentant els preus, sense donar cap indemnització; ni per la casa, ni pel contracte. Als habitants "de toda la vida" del barri se'ls obliga a renunciar al dret de "subrogació" que preveïen els contractes antics, és a dir la possibilitat de passar la casa d'una generació a l'altra, fins a la tercera. A canvi, obtenen el mateix que tots els habitants del barri, fins i tots els que van arribar fa poc: la possibilitat de comprar un dels nous pisos. Per molt baix que pugui ser el preu dels pisos, no tothom pot hipotecar-se, i menys els més ancians. Als que no compren se li proposa el lloguer "vitalici", o sigui poder viure en un pis fins que es morin. "Pero yo porqué quiero el vitalicio? si la casa yo ya la tengo. Que me da el Patronato a cambio de dejarla?". Molta gent gran -i és el més dolorós- han acceptat comprar, hipotecant-se als 60 anys d'edat, per poder deixar alguna cosa als fills o als néts. "La jubilación, toda te la están jodiendo ellos. Con lo tranquilos que estábamos aquí los vecinos".

Per protestar contra aquesta actuació es va crear una Associació de Veïns dissident amb l'oficial, els "Avis del Barri"; formada sobretot per gent amb contracte antic, i amb el suport de 200 de les 784 cases, els "Avis" van portar a judici l'Ajuntament, amb un contenciós admi-

nistratiu que estan pagant com poden, a través de rifes i donacions. Així, quan de Bon Pastor no quedarà res més que la memòria, també tindrem aquest afegit: el record del maltracte que els més ancians dels seus habitants van patir per part de les institucions. Clar, el Patronat diu que els terrenys de Bon Pastor estan "desaprofitats" amb les cases baixes, ja que hi podrien viure moltes més persones. Però una ciutat no és només l'espai i el nombre de persones que s'aconsegueix fer cabre; la ciutat és la qualitat de la vida que s'hi viu, és la memòria del que ha estat, i és un espai de descans pels que l'han construïda. Si els pocs barris que s'han mantingut diferents, no uniformats, s'enderroquen perquè són "poc rendibles", això vol dir que les institucions que els haurien de defensar estan equivocant-se, o mentint.

Els "Avis del Barri" en particular opinen que el Patronat no és que s'equivoqui, sinó que enganya. Sobretot perquè presenta el Pla del Remodelació de Bon Pastor com un projecte -una paraula terriblement de moda- "participatiu". Amb un referèndum celebrat a l'octubre 2003 es va demanar als veïns de votar "sí" o "no" a la Remodelació; va guanyar el "sí" amb 429 vots (171 en contra, 183 absències); però aquest resultat té poc valor si pensem que quan es va fer el referèndum el Patronat no hi havia ni tan sols comunicat les condicions de la Remodelació. A partir d'aquest consens incondicional, tant el Patronat com l'Associació de Veïns van veure's amb la legitimitat d'aprovar qualsevol proposta, i d'anomenar-la "participativa". És el tipus de participació que es dona en la nostra democràcia. A l'estiu de 2004 vam realitzar una enquesta, casa per casa, preguntant a la gent què pensaven d'aquesta Remodelació. Ens va impressionar la quantitat de gent que havia votat que "sí" perquè declaraven no tenir més remei. La pressió pel canvi, la por a quedar-se enre, el discurs de la modernitat, són discursos que calen en profunditat. "Sí, he votado que sí; pero a mí gusto, yo, no las tiraría las casas. Vivir aquí, hoy, es un lujo: estás en la calle, hablas con los vecinos, nos ayudamos los unos a los otros... los pisos serán más fríos, más separación. Pero, ¿que remedio? el mundo avanza y todo se hace más moderno; no nos podemos quedar en el pasado".

Stefano Portelli

Gràcies, Fòrum Grama

Ha tancat el Fòrum Grama. El Fòrum Grama era una revista local transformadora. Transformadora perquè era una revista independent, crítica, democràtica i cultural. Independent perquè no estava subordinada a cap subvenció ni control institucional; crítica perquè analitzava des d'una perspectiva alternativa, qüestionadora i constructiva la realitat política i social local i nacional; democràtica perquè era un espai de debat per a la ciutadania, associacions i partits que hi volguessin participar; i cultural perquè tenia una voluntat instructora que anava des d'història local fins a expressions artístiques i filosòfiques. Aquests elements, en una societat de pensament únic, futbol i Salsa Rosa, convertia Fòrum Grama en un projecte transformador.

La seva desaparició deixa un buit difícil de cobrir. I no perquè no hi hagi cap mitjà de comunicació a la ciutat amb voluntat transformadora -existeix l'Infograma per no anar més lluny-, sinó perquè arribava a un públic diferent al que arriben les altres publicacions independents i crítiques.

Certament, la visió del Fòrum Grama -dels seus impulsors i col·laboradors- dista de la visió d'altres mitjans de comunicació com l'Infograma, però no es pot negar que l'esperit de justícia social i creació de consciència crítica era compartit per ambdues publicacions. No obstant, ni el Fòrum Grama arribava al públic de l'Infograma, ni a l'inversa. Crec que l'esperit crític transformador no és tan gran com per permetre's aquests luxes i que seria necessari estudiar més interconnexions entre els diferents moviments i generacions, tant puntuals com estructurals. Sé que no és fàcil, però ho reclamo necessari. Potser estic errat i és més efectiu dinàmiques plenament autònomes, però m'agradaria que això fos fruit d'un procés d'anàlisi i no la simple conseqüència de sinèrgies motores diferents.

Sigui com sigui, permeteu que des de l'Infograma reconegui i agraeixi el treball dels companys i companyes del Fòrum Grama i els animi a continuar la seva tasca des de l'espai que considerin adient. Ho necessitem.

Ramon

- ◊ Clases de castellà i català.
- ◊ Cada divendres, a les 20 h, trobada intercultural, te col·lectiu.
- ◊ Sortides i assessorament.

الوردة الشريفة
Sta. Rosa

سانطة كلومة دغرامنت
Sta. Coloma de Gramenet

Centre d'Acolliment per a Estrangers, Santa Rosa
C/ Pirineus, 2-4.
Tel. 93 386 26 38

El Rebot
Caracteria Rostisseria

Productes ibèrics
i plats preparats

Venta al mayor y al
detalle de jamones,
quesos y embutidos

Menú diari per a
emportar-se

Tel. 934 684 513
Prat de la Riba, 49
08921 Sta. Coloma de Gramenet

Boicot a Coca-cola

Prop d'unes mil universitats i col·legis universitaris de països com els Estats Units, Canadà, Itàlia, Irlanda i el Regne Unit (536 universitats) pensen unir-se a una campanya mundial de boicot a la Coca-cola. La campanya internacional, que té com a lema "Perquè estimo la vida, no prenc Coca-cola", va començar fa dos anys, està impulsada pel Sindicat Nacional de Treballadors de la Indústria d'Aliments (Sinaltrainal), que reuneix 2.500 treballadors de Coca-cola a Colòmbia.

La companyia està acusada d'haver utilitzat grups paramilitars d'ultradreta per assassinar (entre el 1992 i el 2002) nou sindicalistes de la planta colombiana i de provocar segrestos, persecucions i intimidacions a altres treballadors, motiu pel qual té oberts quatre judicis.

A la Universitat de Michigan es va suspendre, el gener passat, la venda d'aquesta beguda als 50.000 alumnes, fet que va provocar a la companyia unes pèrdues de prop de 200 milions de pessetes. La universitat va prendre la mesura després de rebre i avaluar queixes de l'Organització d'Estudiants per la Igualtat Laboral i Econòmica, que acusa la coneguda marca d'aterrorir líders sindicalistes a Colòmbia i de distribuir a l'Índia begudes amb nivells elevats de pesticides.

Motivats pel suport d'aquesta marca a la campanya electoral de Bush i, a més, pel seu tarannà colonitzador, a l'Ateneu Julia Romera farà tres

anys que es va decidir no vendre'n productes. Lluny de voler ficar-nos en assumptes i decisions personals de beure aquest producte o no, sí que és important estendre aquesta informació i donar arguments, així com establir canals que concretin la rebel·lió global en canvis d'hàbits personals, de manera que puguem se coherents amb allò que diem.

Ricard

Agenda

Dimecres 8, a les 20 h:
Comissió d'Economia Solidària d'ARA

Divendres 10:

A les 19.30 h:

Xerrada-Col·loqui sobre la situació actual a Chiapas (Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista)

A les 22.30 h

Guida - Carles - Marina.

Violoncel - Viola - Flauta traversera

Dissabte 11:

A les 8 h:

Sortida de la Penya excursionista de l'Ateneu. Lloc: a la rotonda del final del B-30.

Recorregut: Puig Castellar - Sant Mateu. Material necessari: Calçat còmode, beguda, alguna cosa per a menjar i gorra

A les 19.30 h:

Xerrada-debat amb vídeo.

Conduïx el Miquel sobre les seves experiències al Perú.

Dimarts 14:

A les 19.30 h:

Comissió d'ARA per preparar el 8 de març

Divendres 17:

A les 19.30 h:

Exposició fotogràfica "Marta" amb companys, fins al 3 de març

A les 19.30 h:

Xerrada sobre transgènics i presentació del Projecte Hort

A les 22.30 h:

Actuació del grup Caracola (Rumba flamenquilla catalana)

Divendres 24:

Assemblea de l'Ateneu a les 20 h

Dissabte 25:

Carnaval. Festa de disfreses

Diumenge 26:

19 h: "Caminar sobre las aguas" Pel·lícula sobre el dur Eyal, un assassí professional del Mosad israelià, que coneix Axel, homosexual pacifista.

Divendres 3 de març:

A les 19.30 h, al Krida: Assemblea d'ARA!

Durant tots els caps de setmana a l'Ateneu es faran sopars a partir de les 20 hores.

Facerías. Guerrilla urbana. La lucha antifranquista del Movimiento Libertario en España y en el exilio

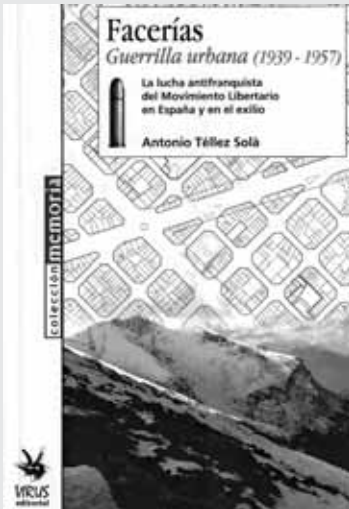
El viernes 30 de agosto de 1957, a las once menos cuarto de la mañana, una ráfaga de fusil ametrallador crepitaba en la desierta barriada barcelonesa de Sant Andreu, al norte de la capital (actual Nou Barris). Un hombre que parecía pasearse en la esquina del paseo Verdún con la calle del Doctor Pi i Molist se desplomó (...) Inmediatamente comprendió que estaba perdido, que había sido vendido. El "amigo" (con quien Facerías había quedado) consideró mucho más útil delegar su representación en la Policía(...).

Con la muerte de su protagonista comienza el libro que presentamos este mes *Facerías. Guerrilla Urbana (1939-1957). La lucha antifranquista del Movimiento Libertario en España y en el exilio* coincidiendo con las recientes Jornadas Antifascistas celebradas el 27-E en Sta. Coloma.

A través de José Luís Facerías, uno de los más populares guerrilleros en Cataluña junto con Quico Sabater, el autor Antonio Téllez Solà nos introduce en la vida y los avatares de la resistencia libertaria a la Dictadura. El ambiente, realmente adverso a causa de la implacable represión policial alimentada de traidores y delatores, se agravaba con la solidaridad insuficiente de la retaguardia y la desunión en el seno del Mov. Libertario. Esto limitaba la lucha activa de dicha resistencia. La falta de recursos económicos y de colaboración humana (por muerte o prisión) llevó a Facerías y compañía al atraco de bancos y mueblés para la financiación de la lucha y la ayuda a las víctimas de la represión, que no eran pocas.

Esta obra ya fue editada en 1973 y revisada y ampliada en la actualidad. La amistad del autor con Facerías, la amplia correspondencia intercambiada con él, el conocimiento directo de la situación y sus anécdotas, combinada con la investigación de la documentación propia de las organizaciones del Movimiento Libertario y el compendio de información recogido de los ficheros policiales no ocultados, han permitido a Antonio Téllez recuperar la historia de una parte de la resistencia libertaria al Franquismo, especialmente en Cataluña donde fue más tenaz, y la de sus personajes más sobresalientes. Una historia difícil de recrear, por la obiedad de las condiciones en que se desarrolló, que apenas ha tenido la oportunidad de ser olvidada por que ni siquiera ha sido conocida.

Un libro necesario y apasionante que nos acerca a aquellos guerrilleros urbanos ejemplares, fieles a sus ideas y a los que nadie les tomó el relevo cuando la muerte se abalanzó sobre ellos. **Lo podéis encontrar en la Biblioteca Social La Hoguera del Ateneu Julia Romera. (Todos los jueves a partir de las 18 h)**

SALTO DE CABALLO

por COSIMO

●	○	GI	SA
DA	PREN	NA	DI
QUI	RI	SE	LA
CON	POR	Y	EN
DO	MÁ	VIER	BRE
U	HOM	MA	ES
NOS	TA	NA	TE
EL	EN	DEL	●

Empezando por la casilla que señala la Flecha, y siguiendo los saltos del caballo de ajedrez, leerás una frase de Pío Baroja.

Solución: "El hombre se convierte en una máquina en manos del estado y dirigida por la prensa"

EL ROTO

Edita:

ARA! (Actuar, Reflexionar, Aprender) ara@ara-santacoloma.com/http://www.ara-santacoloma.com

Ateneu Popular Julia Romera (C/Santa Rosa, 18, SCG, ateneu@ara-santacoloma.com) // Lokal Social Krida (C/ Sicília, 97 bxs, niunpasenrere@hotmail.com) // Sahbi (Casa de la Solidaritat, c/Irlanda, 39, sahbi@ara-santacoloma.com) // Centre d'Acolliment per a Estrangers (C/Pirineus, 2-4, acolliment@hotmail.com)

L'equip d'Infograma no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a reproduir-les fent-ne constar la procedència. **Col·labora-hi!**